

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010248
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8820010248.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému C. B. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. júna 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný C. B., L.. XX.XX.XXXX E. E. L. P., P. J. T. XX, M.. E. L. P.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 27.12.2019 asi o 11.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Favorit, evidenčného čísla E.-XXXAB, po štátnej ceste v Obci Nižný Kručov, okr. Vranov nad Topľou, smerom na Obec Komárany, kde bol zastavovaný službukonajúcim príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou npor. J.. E. G., ktorý stal v strede jazdného pruhu a obžalovanému ako vodičovi vozidla zastavovacím terčom dával znamenie na zastavenie vozidla, obžalovaný príkaz príslušníka PZ nerešpektoval, pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez zmeny smeru jazdy, v dôsledku čoho príslušník PZ bol nútený vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom tak, že odskočil, pričom bol zasiahnutý pravým spätným zrkadlom motorového vozidla, v dôsledku čoho príslušník PZ poškodený npor. J.. E. G. utrpel zranenia s dobou liečenia do 7 dní, pričom obžalovaný sa konania dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Vranov nad Topľou, č. ORPZ-VT-OD12-151/2019-P zo dňa 13.11.2019 bol uznaný za vinného z dopravného priestupku a bol mu uložený aj zákaz viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 14 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/47/2019 zo dňa 20.12.2019 bol právoplatne uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 18 mesiacov,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu a súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona,

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

z a t o m u u k l a d á

podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci - osobné motorové vozidlo Škoda Favorit 135 Lux EČ E. XXXAB VIN P..

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/44/2020 zo dňa 22.6.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/23/2021 zo dňa 15.12.2021, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 36 mesiacov, ktorý mu bol uložený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá mu povinnosť nahradiť spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu v sume 25,67 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu na skutkovom základe a právnej kvalifikácii tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka-poškodeného J.. E. G., svedkov S. B., W.. I. Y., Ľ. E. a S. C., prečítaním zápisníc o výsluchu zástupcov za poškodené strany C.. E. D. a I.. W. J., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria C.. T. V., znaleckým posudkom znalca z odboru doprava cestná W.. Š. T. ako aj jeho vyjadrením ako odborného konzultanta, listinnými dôkazmi, odpisom z registra trestov, lustráciou v registri priestupkov, správami Obce T. a ústavu na výkon väzby, výpisom z evidenčnej karty vodiča, spismi tunajšieho súdu sp. zn. 10T/73/2015, OT/47/2019, 13T/59/2019, OT/44/2020, 13T/38/2021 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že v ten deň išiel s mamkou na vozidle Škode Favorit smerom na Vranov nad Topľou, chceli ísť obidvaja na nákup. Medzi Vranovom n. T. a Nižným Kručvom, teda na konci obce Nižný Kručov išla smerom od obce do Vranova hliadka. Potom čo táto hliadka okolo nich prešla, tak mama zahliadla, že tá hliadka sa otáča a že ide za nami. Pokiaľ sa policajné auto otáčalo na ceste, tak mama povedala, aby zašli do jedného dvora na konci obce, aby ho hliadka nezastavila. Boli tam asi 20 minút a tá hliadka odišla smerom do Vranova. Potom čo boli v dvore asi 20 minút, mama povedala, aby išli naspäť domov, teda do T.. Keď teda išli domov, tak asi v strede obce, bola poľná cesta a mamka tam

zahliadla policajné auto, aj že mu svietia svetlá, prešli okolo nich, policajné auto nevyšlo, zostalo stáť a oni prešli. Keď sa dostali k potravinám v Nižnom Kručove, tak asi len polmetra pred auto vybehol muž bez označenia a bol v tmavom oblečení, mal nejakú čiernu paličku alebo niečo také v ruke. Myslel si, že mu ten muž chce niečo hodiť do auta, myslel si, že je to nejaký podnapitý muž, že prechádza cez cestu domov. Keď videl, že nejde cez cestu, ale zostal stáť v pravom pruhu, tak duchaprítomne stočil volant do ľavého jazdného pruhu a chcel sa mu vyhnúť, aby sa mu nič nestalo. On si myslel, že mu nechce zastaviť, čo potom zistila až jeho mama, lebo poznala, že je to pán G., policajt. On si myslel, že nechcú zastaviť, že ho autom obchádza, preto buchol tou paličkou po spätnom zrkadle na pravej strane auta. Ako ho obišiel, tak hneď zastavil a to na pravej strane v smere svojej jazdy, vyšiel von ten muž mu začal vulgárne nadávať, že je chuj a aj mame, že je piča a že nech vystúpi z auta. Potom mama vybehla a začala mu hovoriť, že čo si na nich dovoľuje, že prečo buchol po spätnom zrkadle a že vybehol pred auto ako nenormálny. Potom ho začali kontrolovať a prišiel aj policajt nehodovkár. Mama sa pýtala toho policajta, že keď ho bolí ruka, či nemajú zavolať sanitku, na čo on povedal, že mu nič nie je a sa smial. Na otázku, či mal vedomosť, že v čase jazdy mal zadržané vodičské oprávnenie uviedol, že si myslel, že to nie je právoplatné, že to bude právoplatné, až keď uplynie nejaká doba, keď mu to príde poštou zo súdu, kde bol 20.12.2019, Vtedy ho zastavili policajti, keď išiel na mopede a nemal zaplatené pokuty, tak vtedy mu sudkyňa dala nástup do výkonu trestu, s tým že nastúpi až po Vianociach a mal dostať aj zákaz činnosti, čo mu malo prísť právoplatne až poštou. Bol vtedy s ním na súde aj jeho obhajca. Ten pán, keď vybehol pred auto, mal na sebe čierne oblečenie, bola to taká vetrovka a nohavice. Nemal označenie, že je policajt. K rozhľadovým pomerom v predmetný deň uviedol, že bolo pod mrakom, boli slabé rozhľadové pomery, videl slabšie. Zastavoval ho, pripadalo mu to ako keby to bola anténa z vysielacky, čo policajti majú pri sebe. Aby bolo zrejmé, že ten muž je policajt, mal by mať reflexnú vestu s nápisom polícia a okrúhly terčik biely s červeným kruhom a mal by stáť na kraji vozovky a auto zastavovať asi na 20 metrov. V minulosti bol zastavovaný políciou, pričom keď ho vtedy zastavovali, tak stáli na kraji cesty a na ďaleko s terčikom ho zastavovali. Neboli skrytí, ale stáli normálne na kraji vozovky a mali na sebe aj reflexné vesty. Podľa zákona čo je, aj čo videl v správach, tak policajti majú byť videní. O poškodenom G. vie len, že robí na polícii, lepšie ho pozná mama, ona chodila na políciu vypovedať. Keď bol na súde 20.12.2019, predvádzali ho policajti, bol to pán G. a ešte jeden policajt. Sudkyňa ho pustila, lebo bolo pred Vianocami. Ak by tam stál hocikto na tej ceste, nikoho by nezrazil.

Svedok - poškodený J. E. G. vypovedal, že je príslušníkom Policajného zboru od 1.7.2006. Dňa 27.12.2019 vykonával službu s npor. W. I. Y., kde v čase okolo 10.00 hod. sa nachádzali na Policajnej stanici Soľ. Zhruba niečo po 10.00 hod., presný čas si nepamätá, volal kolega npor. C. K., ktorý slúžil s kpt. C. T. s tým, že spozorovali osobné motorové vozidlo Škoda Favorit, ktoré viedol obžalovaný, toho času v zákaze činnosti, v smere od obce Komárany na Vranov nad Topľou, kde ho stretali v protismere. Na to sa hliadka otočila, kde počas toho manévru, než sa otočili, obžalovaný zašiel do dvora rodinného domu, popisné číslo X, už vo Vranove nad Topľou, kde s vozidlom zašiel až za rodinný dom. Hliadka, K. s T.Č., ktorá prechádzala, spozorovala zadnú časť vozidla a tak pokračovali ďalej na ulicu Mlynskú, kde zostali stáť a odtiaľ im telefonovali, aby sa postavili niekde v obci Nižný Kručov, lebo nevedeli, ktorým smerom obžalovaný vozidlom pôjde, či pôjde do Vranova alebo sa vráti späť domov. Následne vec ohlásil operačnému dôstojníkovi v Prešove s tým, že sa presunuli do obce Nižný Kručov. Oznamovali aj operačnému dôstojníkovi, že hliadka K., T. spozorovala vozidlo, ktoré viedol vodič v zákaze a nevedia, ktorým smerom pôjde. Zvolili stanovište zhruba v strede obce Nižný Kručov, v podstate oproti predajni potravín, nakoľko pred predajňou bola odstavná plocha, kde chceli vozidlo odstaviť, lebo bol predpoklad, že vozidlo bude zaistované a teda, aby netvorilo prekážku v cestnej premávke. Vzhľadom k tomu, že mali viaceré skúsenosti s obžalovaným ako vodičom a že má sklony skrývať sa pred hliadkou alebo nezastavovať, kolega npor. W. Y. zaujal stanovište asi 50 metrov od miesta v uličke smerom na Čaklov, aby zabránil únikovej ceste. Odbočka na Čaklov je pred potravinami, kde stál on. V čase asi 10.45 hod. mu volal C. K., že vodič - obžalovaný vyšiel s vozidlom von a smeruje na obec Nižný Kručov. Oni, teda tá hliadka, vyrazili tiež týmto smerom, kde on už čakal pripravený na ceste na vozidlo obžalovaného a taktiež kolega W. Y.T.. Ako vozidlo prešlo zákrutou v obci Nižný Kručov, dával mu znamenie na zastavenie vo vzdialenosti cca 100 metrov zastavovacím terčom, kde bol riadne oblečený v uniforme príslušníka policajného zboru. Je to zelená uniforma s reflexnými prvkami. Znamenie na zastavenie dával vodičovi zastavovacím terčom, pričom mu ľavou rukou ukazoval smer zastavenia na odstavnú plochu pred potravinami. Vodič zjavne neznižoval rýchlosť, ani nejavil známky zastavenia vozidla, ani smeru jazdy, pričom bol nútený sa stočiť a odskočiť z vozovky. Bol zhruba v strede jazdného pruhu v smere jazdy vozidla obžalovaného. Ako odskakoval, vodič ho zachytil spätným zrkadlom na strane spolujazdca, v dôsledku čoho vypadlo aj sklo zo spätného zrkadla. V podstate v tom čase už za

vozidlom bol aj kolega Y., ktorý hneď potom ako obžalovaný ho minul, tak za ním vyrzil s rozsvieteným nadpisom STOP na vozidle a aj so zvukovým výstražným znamením, teda s majákom. Po tomto vodič - obžalovaný od miesta zrážky s ním zastavil asi o 20 metrov. Potom už bol vyzvaný, aby predložil doklady, tie nepredložil, bol podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom a následne bol obmedzený na osobnej slobode. Vo vozidle bola aj matka obžalovaného, ktorú pozná. Bola denná doba, jasno, neboli žiadne znížené viditeľné podmienky. Vozidlo bolo zastavované štandardným spôsobom. Keď vozidlo zastavoval asi na tých 100 metrov, nebola tam žiadna prekážka, viditeľnosť bola 100%, aj z toho dôvodu sa tam vykonáva meranie rýchlosti, pretože je tam dobrá viditeľnosť a je tam možné aj bezpečné zastavenie vozidla. Vozidlo obžalovaného sa nepohybovalo vysokou rýchlosťou, tak max. do 60 km/h. Pri zastavovaní vozidla nemal pri sebe žiaden iný predmet okrem služobnej zbrane, štandardnej uniformy a zastavovacieho terču, ktorý je predpísaný. Reflexnú vestu nemal oblečenú, lebo táto je predpísaná len za zníženej viditeľnosti. K spôsobeným zraneniam uviedol, že mal som spôsobené zranenie ľavej ruky, zápästia a nejaké pomliaždeniny, ale zlomeninu nemal. Na ceste stál, lebo už čakal na konkrétneho vodiča, pohyboval sa, bol priestor vpravo, vľavo, je tam tzv. jark, takže z toho dôvodu neustupoval na jednu ani na druhú stranu, lebo nevedel ako bude reagovať vodič, či odbočí na odstavňú plochu, kde mu ukazoval smer alebo zostane stáť na krajnici a tým pádom by sa už nemal kam uhnúť. Na ceste neboli žiadne iné vozidlá, cesta bola prázdna. Terčik, ktorým zastavoval vozidlo, bol typizovaný terčik, ktorý používa už 15 rokov s červeným kruhom v strede a bielym kruhom po obvode a so striebornou alebo pochromovanou paličkou. Uniforma je tmavozelenej farby s reflexnými prvkami, aj s nápisom polícia s hodnotným označením a menovkou. Na otázku, v akej vzdialenosti bolo od neho vozidlo, keď ho zastavoval uviedol, že hneď ako prešlo vozidlo zákrutou, čo je cca 100 metrov, teda keď vozidlo zbadal, v tej vzdialenosti 100 metrov, začal vodičovi dávať pokyn na zastavenie terčom. Vozidlo nemalo vysokú rýchlosť, odhadom do 60 km/h, no vzhľadom k tomu, že vodič nijakým spôsobom nereagoval, nevedel odhadnúť či zastaví vozidlo na krajnici alebo bude pokračovať, z toho dôvodu neustupoval na krajnicu, lebo keby sa vodič rozhodol, že na tej krajnici zastaví, už by musel odskočiť do toho jarku. Ak by sa vodič rozhodol, že zastaví na krajnici, tak by mohol ustúpiť do stredu vozovky. Vodič jazdil bez zjavného smeru jazdy, ani nestrhol prudko volant, ani nezmenil smer jazdy, a taktiež ani rýchlosť. Keď prichádzal k nemu, možno minimálna zmena smeru jazdy tam bola, ale tak minimálna, že okolnosti prejazdu vozidla okolo jeho osoby sa nezmenili a bol nútený odskočiť a to tak, že pravou nohou sa odrazil, stočil sa na ľavej nohe a do polohy k vozidlu chrbtom, nakoľko vozidlo už bolo vo veľmi tesnej blízkosti a tak ho zachytilo spätným zrkadlom na strane spolujazdca. K správaniu obžalovaného a jeho matky uviedol, že v každom prípade zastavenia osoby obžalovaného, čo má on skúsenosť, obžalovaný nekomunikuje, neprekladá žiadne doklady, a tak tomu bolo aj teraz. Matka áno, vyskočila z auta, začala vrieskať, že čo sa to robí a potom ostala stáť pri ňom a celý čas obžalovaného hladila. Vyjadril sa aj k oprávneniu zastaviť vozidlo a to, že je na to oprávnený ako policajt napr. pri pátraní po páchateloch, po páchateloch trestných činoch, po priestupkoch súvisiacich s cestnou premávkou, v pátraní po veciach a osobách a konkrétne v tomto prípade sa jednalo o páchatela trestného činu a to marenie výkonu úradného rozhodnutia, kde poslednýkrát obžalovaného on obmedzoval na osobnej slobode pre marenie výkonu úradného rozhodnutia v obci Čierne nad Topľou, aj ho eskortoval na súd a vtedy bol obžalovaný odsúdený a bol mu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, čo v časovej súvislosti so skutkom v tejto veci mohlo byť rozpätie asi jedného mesiaca a bol mu uložený zákaz aj Okresným dopravným inšpektorátom. skutkov. Nijako obžalovanému ani jeho matke vulgárne nenadával, pristúpil k vodičovi - obžalovanému a kolega Y. ukludňoval pani B. a vysvetľoval jej túto situáciu, na čo ona sa ukludnila a zostala stáť pri vozidle a ešte kričala na syna, som ti hovorila - zastav. Vodiča - obžalovaného oslovil „C.“, lebo ako uviedol, poznám ho už asi 15 rokov, teda od času, kedy obžalovaný chodil na základnú školu B. a viackrát bol prejednaný, čo sa týka služobnej činnosti, dá sa povedať, že sa poznajú, pravidelne sa stretávajú, ináč nie. Preto ho oslovil a povedal mu: „C., predlož doklady“.

Svedok W.. I.L. Y. vypovedal, že mali s kolegom G. službu a ďalšia hliadka E. XXX im zavolała, že obžalovaný vedie motorové vozidlo škoda Favorit, bielej farby, v smere od Vranova nad Topľou na obec Komárany. Následne na to sa presunuli z obce Soľ do obce Nižný Kručov, kde čakali na uvedené vozidlo. Kolega G. stál pri obchode Coop Jednota a on bol so služobným vozidlom hneď vedľa v uličke, pričom mal výhľad na poškodeného. Potom popred ich služobné vozidlo prešla biela Škoda favorit, ktoré kolega G. zastavoval so zastavovacím terčom. Videl, že auto nezastavuje, kolega musel odskočiť, on hneď so služobným vozidlom vyštartoval so zapnutými majákmi a po chvíli vozidlo zastavilo. G. v čase, keď zastavoval vozidlo? Kolega keď zastavoval vozidlo stál v polovičke jazdného pruhu, v pravom jazdnom pruhu smerom na obec Komárany pri odbočke ako sa odbočuje k potravinám. Vozidlo obžalovaného sa pohybovalo smerom z Vranova na obec Komárany. Kolega G. začal vozidlo zastavovať hneď, keď

vyšiel obžalovaný s vozidlom spoza tej zákruty, ktorá tam je a možno cca 50 metrov to bolo. Nevedel uviesť rýchlosť, akou sa vozidlo pohybovalo, nemali prístroj na meranie, no išiel normálnou rýchlosťou, nebolo tam žiadne prekážka, ktorá by obžalovanému bránila vo výhlade. Obžalovaný sa nepokúsil vyhnúť poškodenému a išiel s vozidlom rovno. Ku kontaktu poškodeného so spätným zrkadlom došlo, keď kolega G. zastavoval vozidlo, vozidlo nezastavilo a G. musel uskočiť na kraj cesty. G. stál na mieste ako sa vchádza k potravinám a vozidlo potom zastavilo asi 20 metrov za ním ako je vjazd na pozemok rodinného domu vedľa potravín. Keď videl, že vozidlo nezastavuje, tak zapol zvukové aj svetelné výstražné znamenia. Následne bola vykonaná kontrola vodiča, kde sedel obžalovaný a lustráciou bolo zistené, že má zákaz činnosti. Pri pánovi B. sa nachádzala aj jeho mama, ktorá vystúpila z vozidla, zo strany spolujazdca, a začala na obžalovaného kričať, vidíš, hovorila som ti, že nemáš šoférovať, nemáš ísť do Vranova. Následne bol na miesto privolaný nehodovkár a obžalovaný bol obmedzený na osobnej slobode a bol predvedený na obvodné oddelenie. On aj kolega G., ktorý bol veliteľ hliadky, mali oblečené klasické policajné uniformy, tmavšej zelenej farby, ktoré majú aj reflexné prvky, obaja rovnako ustrojení. Bolo vtedy slnečno a bola denná doba. Reflexná vesta nie je súčasťou služobnej rovnosaty a používa sa iba za nižšej viditeľnosti alebo keď je to predpísané v inštrukčii. Poškodený, ktorý vykonáva takýto úkon, nie je chodec, je policajt a jeho pokynu sa musia rešpektovať.

Svedkyňa S. B. vypovedala, že išli z T. 27.12.2019, v sobotu, bolo asi 10.30 hod. do Vranova. Syn - obžalovaný išiel autom, favoritom a ona sedela vedľa neho, teda išli autom oni dvaja. Keď prišli za obec Nižný Kručov, tak videli, že išla po ceste policajná hliadka, tak zašli do jedného dvora a tam sme stáli zhruba 20 min. až do polhodiny. Zašli tam, lebo vedeli, že išla policajná hliadka, tak sa skryli, lebo vedela, že syn má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Potom, keď prešiel ten čas, povedala, že už je všetko jedno a že sa vrátia domov. Keď išli cez obec Nižný Kručov, tak ona sedela v aute na sedadle vedľa vodiča a bola trochu prehnutá. Zazrela na ľavej strane, že v poľnej ceste stojí policajné auto, povedala to synovi, ale syn pozeral stále pred seba a povedal na to iba áno. Teda obžalovaný pozeral pred seba. Keď došli ďalej od tej cesty, tak potom pred auto v tesnej blízkosti im odrazu vybehol spoza ohrady alebo plotu neznámy človek oblečený v tmavom, bez reflexných prvkov, len v tmavom oblečení a syn v tom momente stočil vozidlo do ľavého jazdného pruhu, aby ho obišiel. Keď syn ho obchádzal, tak ten človek vyskočil, natiahol ruku, nevedela ktorú, a buchol tou rukou do pravého spätného zrkadla. Potom syn dal smerovku, pristavil na kraji cesty na pravej strane, lebo syn sa držal stredovej čiary. Nepočítali, že im tam niekto vybehne do cesty. Potom čo syn odstavil vozidlo na pravom kraji cesty, tak ten človek pribehol k synovi, otvoril dvere, kde sedel syn a syn už vypol auto, asi ťaľahoval ručnú brzdu a ten človek neviem či chytil syna za plece, jednu ruku mal na tých dverách ako keby búchal po streche auta a teda vyťahoval syna z auta von a nadával mu vulgárne všelijak, že ty chuju vystupuj, vypadni z motora a potom sa nahol a začal nadávať aj jej, že či nepočuje, že aj on má vypadnúť z auta. Ona vtedy ešte sedela na prednom sedadle. Zapínala si vetrovku a ten muž sa stále vulgárne vyjadroval, potom išiel na jej stranu, chodil okolo auta, strašne vulgárne nadával. Jej nadával, pičo, vystúp aj ty z motora, nečuješ, ty pičo. Aj predtým ho v minulosti počula raz takto nadávať jednému vodičovi. Mala pri sebe telefón, tak zavolala 158, aby poslali druhú hliadku, ktorá prišla asi tak do polhodiny, spoznala hliadku, boli to pán K. a pán T.. To až keď vyšla z auta vonku, zistila, že ten muž je policajt G.. Hovorila mu, že čo si to dovolil, že keď je policajt, prečo nestál na krajnici a prečo nemá reflexnú vestu s nápisom polícia. Potom prišla teda aj druhá hliadka a G. sa začal smiať, ťaľahovať s rukami akoby vstal z postele a oni sa tam smiali. So synom čakali na kraji pri aute a policajti čakali asi na policajta vyšetrovateľa. Potom prišiel vyšetrovateľ B., ktorému povedala, že neznámy človek v čiernom oblečení im vybehol v tesnej blízkosti auta a natiahol ruku a buchol do spätného zrkadla a spôsobil im škodu. Z druhej hliadky pán T. ešte povedal, že to spätné zrkadlo si vedia dať ľahko opraviť. Keď uviedla, že ten človek vybehol, tak vybehol spoza plotu, spoza ohrady, je tam taký ako keby živý plot alebo orgován, tri metre vysoký. Od miesta, kde sú potraviny vybehol ten muž, tam je taká malá ulička. V tom momente ani nevidela, ani nezaregistrovala či niečo má v ruke, až keď buchol po zrkadle, ale nevie, čím buchol. Obžalovaný sa pokúšal ho obísť do ľavého jazdného pruhu, ešteže nešlo oproti žiadne auto, lebo sa mohli zraziť. Obžalovaný keď obišiel toho muža, tak zastavil auto na svojej pravej strane pri pravej krajnici, to bolo hneď vedľa tých potravín. Tie potraviny sú taká dlhšia budova, boli po ich pravej ruke, keď išli autom. Keď zastavili, ten muž prišiel k ním s, no keď išli autom smerom od Vranova, tak z poľnej cesty, ktorú volajú Topľová, tak vyšlo z tej cesty policajné auto. Keď syn bol pristavený na krajnici, tak vtedy to auto tam prišlo a zaparkovalo, vyšiel z neho ten policajt, ktorý bol ako svedok na súde. Ten druhý policajt počas toho ako poškodený chodil okolo auta, stál pri aute, keď vystúpil, ani pri nich nebol. Potom, keď prišla tá druhá hliadka, tak rozprával s nimi. V ďalšom uviedla, že nevie z akého dôvodu poškodený G. tam akoby cvičil, pripadalo jej to, ako keby vstal z postele, dával ruky spojené pred seba, aj nad hlavu,

aj za hlavu, rozpínal hrudník. Smiali sa tam. Nesprával ako zranený a ani sa tak poškodený nejavil, že by bol zranený. Keď prišiel vyšetrovateľ B., ani on nič nehovoril o tom, že by mal byť G. zranený. Ona vodičské oprávnenie má asi 30 rokov, ale nešofuje.

Svedok L. I. E. vypovedal, že býva v L. T. XX, čo je susedný pozemok vedľa obchodu, kde bol predmetný konflikt. V danom čase bol doma, v dome. Na silnú reakciu psov, sa išiel pozrieť čo sa deje. Na susednom pozemku pred obchodom už prebiehala hádka mamy obžalovaného s policajtom, pričom to, že je to matka obžalovaného, sa dozvedel až neskôr. V tom čase to vnímal tak, že sa nejaká žena hádala s policajtom, konkrétne však hádke nerozumel. Policajt stál na pravej strane v smere jazdy na krajnici, v smere z Vranova do Komáran. Pani stála za dverami, keď vystúpila z auta, vystúpila z dverí spolujazdca. Nebol to mierumilovný rozhovor. Kričalo sa tam. Preto to bral, že je to hádka, pre krik, ktorý tam bol a psy to ešte znásobovali štekaním. Tá pani kričala na policajta, no on žiadnym súvislostiam v danej chvíli nerozumel, ani ich nepochopil, nerozumel žiadne slová. Policajt bol mierne rozrušený, aspoň on to tak vnímal. Policajt nevedel, ako keby čo s rukami, gestikuloval, ale nie kľudným spôsobom, ale nervóznym spôsobom. V danej chvíli, keď tam bol, nepočul kričať policajta. Obžalovaný sedel v aute ako šofér. Obžalovaného osobne nepoznáal, no vzhľadom na to, že býva v Kručove 15 rokov a obžalovaný býva vo vedľajšej dedine a často chodieval aj na bicykli, tak ho poznal z videnia. Obžalovaný sedel celý čas vo vozidle. V danom momente, keď prišiel, bol jeden policajt pri svetlom osobnom aute, zrejme škodovka, v ktorom sedel obžalovaný a druhý policajt bol pri ich služobnom aute. Iné osoby tam nevnímal. Bol zvedavý čo sa stalo, tak si išiel pozrieť kamerový záznam, ktorý sa robí v obchode, pričom obchod patrí jeho manželke. Na kamerovom zázname videl nie celý priestor parkoviska a cesty pred obchodom. Videl záber ako auto, ktoré obžalovaný šoféroval, išlo v smere z Vranova do Komáran, ľavým kolesom po stredovej čiare, pomaly, plynulo zastavujúce na pravej strane vozovky. Potom tam ešte videl ako policajt pešo ide za tým autom možno 12-13 metrov. Čo robil potom policajt pri tom aute už kamera nezachytila. Teda obžalovaný sa s vozidlom pohyboval ľavým kolesom po stredovej čiare v smere jeho jazdy, plynule spomaľoval, zabočil na krajnicu a zostal stáť. To čo sa dialo predtým nevidel, lebo kamera potom, čo sa na obchode robili stavebné práce, zateplovalo sa, tak asi tou kamerou pohli a on nikdy predtým nebol kontrolovať, čo sníma. Policajt mal v ruke zastavovací terčik, s ktorým gestikuloval, si udieral s terčikom po ruke počas chôdze ako išiel za vozidlom obžalovaného. Policajt mal oblečený policajtný odev, no nebol si istý, či bol čierny. Vedel hneď, že je to policajt, v dome má vývod záberu tej kamery, kde ešte v dome cez kameru videl, že tam chodia policajti, teda keď vyšiel z domu pred dom na cestu, automaticky to bral tak, že to bol policajt. To, že na záberoch z kamery sú policajti, vedel podľa čierneho odevu tých policajtov a podľa zastavovacieho terčika vedel, že sú to policajti. Reflexnú vestu však nemali. Policajt mal na sebe čiernu kombinézu s vreckami, opasok, zbraň, vo vrecku asi vysielачku, bol to taký čierny tankistický úbor, čierna kombinéza. Medzi tým, kým zbadal cez kameru policajtov a časom, keď zišiel dole ubehlo asi päť minút. Uvedol tiež, že na pozemku pred ich obchodom smerom od Vranova je zarastený plot až po hranicu cesty alebo vlastne po ten šanec, rigol, ktorý je už súčasťou cesty.

Svedkyňa S. C., O. E. vo svojej výpovedi uviedla, že to bol normálny deň, bola v záhrade a vedela, že policajti stoja na mieste pred obchodom, lebo som tesne predtým prišla domov. Keď teda bola v záhrade počula nejaký zvuk, buchnutie alebo náraz a zároveň počula ako spomaľuje nejaké auto. Rozmýšľala nad tým, či niekto niekoho nezrazil, tak sa rozhodla, že pôjde dole, lebo záhradu je nad úrovňou cesty. Nemala som priamy výhľad na cestu, lebo múr, ktorý majú, je vyšší a na cestu nevidieť. Keď prišla dole pred bránu, videla, že obžalovaný aj jeho mama pravdepodobne sa hádali s policajti a ukazovali na spätné zrkadlo. Obžalovaného pozná z videnia, chodí stále na bicykli, miestami ho bolo vidieť chodiť aj na favorite, väčšinou s mamou. Nezaujímalo ju to, tak tam neostala stáť a nepozerala, ale odišla. Z rozhovoru policajta a obžalovaného a jeho mamy si nič nepamätá, ale mama obžalovaného hystericky kričala na policajtov. Bola už mimo auta a riešili spätné zrkadlo. Policajt tam išiel niečo spisovať, lebo držal v ruke nejaký papier. Keď s otcom pozerali záznam z kamery, tak bolo vidno, že to auto išlo stredom cesty a spomaľovalo. Bol to nejaký favorit, pričom policajti mali zaparkované auto pri vjazde na parkovisko pred obchodom, na ktoré sa odbočuje z cesty a to auto čo spomaľovalo, potom zastavilo až tesne pred tým druhým výjazdom z parkoviska pred obchodom, ktoré parkovisko má možno 10 metrov. Auto obžalovaného zastavilo ešte pred tým druhým výjazdom z parkoviska, ale bližšie k policajtovi, lebo tí policajti boli pri tom aute ich zaparkovanom. Teda, keď obžalovaný s autom zastavil, tak policajti k nemu došli, k jeho autu. Boli tam vtedy dvaja policajti. Neskôr došla ešte jedna hliadka. Videla len, že to auto spomaľovalo, išlo cez stred cesty a spomaľovalo a ďalej ten incident, kedy už prišiel policajt k autu, to už na zázname nebolo. Že na zázname je policajt poznala podľa uniformy, bolo ho možno vidieť od polpása

dole a mal zelenú uniformu, teda policajti mali oblečené klasické policajné uniformy. Keď išla domov, policajti si vybaľovali veci, ako keď idú zastavovať auto a videla placačku, teda s červeným kruhom.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výsluchu zástupcov za poškodené strany a to C.. E. D., ktorý za Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove uviedol, že si nárok na náhradu škody neuplatňuje a I.. W. J., ktorá za Všeobecnú zdravotnú poisťovňu uplatnila nárok na náhradu škody v sume 25,67 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému J.. E. G.T..

Znalec z odboru doprava cestná W.. Š. T. v posudku č. 1/2020 konštatoval, že všeobecná hodnota osobného motorového vozidla Škoda Favorit 135 Lux EČ E. XXXAB VIN P. ku dňu 27.12.2019 vrátane DPH 20% predstavuje sumu 399 eur.

Následne súd pribral znalca aj ako konzultanta na účely posúdenia otázky reakčného času a času, ktorý je potrebný na zastavenie vozidla pri povolenej rýchlosti. Konzultant uviedol, že podľa spisu, ktorý mal k dispozícii a obhliadky, ktorú vykonala polícia na mieste, na mieste neboli zadokumentované žiadne šmykové stopy. Takže z čoho môže vychádzať, sú jednak fotomapa, ktorú si stiahol z bežne dostupných sietí, google mapa, resp. navigácie a z podstatných výpovedí zúčastnených, teda poškodeného, obžalovaného a taktiež svedkyne, matky obžalovaného. Začal tým, že sa v konaní sporilo o tú vzdialenosť odkiaľ auto vychádzalo až po miesto, kde došlo k incidentu. Poškodený G. uvádzal vzdialenosť zhruba 100 metrov, pán Y. vzdialenosť upravoval na 50 metrov a pôvodný pán obhajca uvádzal, že to podľa jeho odhadu vzdialenosť nanajvýš 20 metrov. On na mieste nebol, ani nepoužil žiadne meriace zariadenia, ale cez bežne dostupné siete mu to dalo od konca zákruty, teda optický koniec zákruty, až po miesto kde mal ten policajt vstúpiť do vozovky, 92 metrov, s tým, že je to s presnosťou plus mínus jeden meter, preto pracujeme so vzdialenosťou 90 metrov. Máme nejakú reálnu vzdialenosť, na ktorú mohol mať dohľad tak policajt na prichádzajúce auto a to isté platilo, pri správnej reakcii a sústredenom vedení motorového vozidla, takisto mal možnosť obžalovaný rozpoznať akúkoľvek prekážku, vrátane vstupu policajta na to, aby primerane znížil rýchlosť, prípadne zastavil vozidlo. Z tých výpovedí, ktoré odozneli, uviedol podstatné skutočnosti. Citoval z výpovede obžalovaného, že „keď sa blížil k potravinám v Nižnom Kručove, tak asi len pol metra pred autom vybehol muž v tmavom oblečení, mal nejakú čiernu paličku v ruke, myslel som si, že je to nejaký podnapitý muž a že prechádza cez cestu domov. Keď som videl, že nejde cez cestu, ale zostal stáť v pravom pruhu, tak som duchapritomne strhol volant do ľavého jazdného pruhu a som sa mu chcel vyhnúť, aby sa mu nič nestalo“. Z výpovede poškodeného G. citoval, že „zaujal stanovište v tej uličke smerom na Čaklov, keď zbadal auto, dával som mu znamenie na zastavenie vozidla vo vzdialenosti cca 100 metrov, vodič zjavne neznižoval rýchlosť, ani nejavil známky zastavenia vozidla, ani zmeny smeru jazdy, preto bol nútený sa stočiť a odskočiť z vozovky“. Z výpovede svedkyne S. B., matky obžalovaného, „pozeral pred seba, teda obžalovaný, počas jazdy, potom pred auto v tesnej blízkosti nám spoza ohrady alebo plotu vybehol neznámy človek, syn v tom momente stočil vozidlo do ľavého jazdného pruhu“. Takže toto sú také jediné možné záchytné body, máme približne to miesto, odkiaľ policajt vstúpil alebo stál na tom mieste a z výpovedí obžalovaného a jeho spolujazdkyne, jeho mamy, vieme s určitosťou určiť, že teda vozidlo na tej danej dráhe vodič, teda obžalovaný, určite reagoval, bavíme sa o reakčnej dobe a potom je ten druhý proces, na miesto brzdenia, tam išlo o vyhábací manéver. S určitosťou konzultant vedel vylúčiť tvrdenie obžalovaného, že asi tak len polmetra pred auto vybehol muž bez označenia, je to technicky nemožné, ak sa teda zhodneme, že všetci účastníci to tvrdia, že vozidlo sa pohybovalo zjavne povolenou rýchlosťou, to znamená 50 km/h. Ak si vezmeme 50 km/h a premeníme to na metre za sekundu, tak to je 13,8 metra za 1 sekundu, čo zároveň tá 1sekunda sa považuje za primeraný reakčný čas za normálnych svetelných podmienok počas denne doby, kde nebola znížená dohľadnosť z hľadiska hmly alebo iných javov. Takže ak vieme, že reakcia určite u obžalovaného prebehla, tak tá reakcia musela prebehnúť minimálne na tých 13,8 metra. Minimálne za tú 1 sekundu muselo vozidlo prejsť tú dráhu a preto je technicky nezmysel alebo vylúčené, aby sa to stalo na mieste polmetra, aby obžalovaný stihol zareagovať a následne sa vyhýbať s vozidlom. K problému či vozidlo a na akej vzdialenosti vie zastaviť z tej rýchlosti 50 km/h uviedol. Z výpovedí ako aj spisového materiálu z polície vyplýva, že v danom čase bola denná doba, sucho, nepršalo, tak z dostupných vecí, ktoré sa bežne používajú v znaleckej praxi, sa používa výraz súčiniteľ šmykového trenia, ten sa priradzuje jednotlivým typom vozovky, napr. suchá, mokrá. Na takom povrchu vie konkrétne vozidlo dosiahnuť aj konkrétne spomalenie a aj tá brzdná dráha sa od závislosti od typu a povrchu vozovky mení. Existuje taká pomôcka, ktorá je spracovaná organizáciou pre bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky v súčinnosti so znalcami. V tejto pomôcke sú uvedené podstatné veci a teda je tam medzi tými dvoma autami rozkreslená reakčná a brzdná

dráha a dole sú uvedené priemerné spomalenia pre jednotlivý typ vozovky, pričom pre suchú vozovku uvažujeme so spomalením 7 metrov za sekundu na druhú. Na okienkach zhora dole je celková dráha zastavenia pri rýchlosti 50 km/h, tu ukazuje na tej pomôcke šípka. Pre suchú vozovku je to 27,7 metra, pre mokrú vozovku je 38 metrov a pre zasneženú až 62 metrov. Dole je uvedená brzdná dráha a je tam aj reakčná dráha, o ktorej hovoril, zhruba tých 13,8 metra. V každom prípade, ak by aj bolo mokro, na tej dráhe 90 metrov, vozidlo by pri včasnej reakcii vodiča a brzdením dokázalo zastaviť pred miestom, kde došlo k údajnej kolízii medzi vozidlom a policajtom - poškodeným. K tomu ešte dve veci uviedol. V znaleckej praxi sa používa jeden pojem a to je náhla prekážka. To je pre prípad, podľa toho ako vypovedal obžalovaný, že mu poškodený mal náhle vstúpiť do vozovky. Z technického hľadiska by musel jeho počínanie vyhodnotiť vo vzťahu k tej náhlej prekážke a teda či mu poškodený vytvoril náhlu prekážku, aj keď obžalovaný uvádzal, že nevedel, že je to policajt, ale že tam mohol vstupovať nejaký chodec. Potom z technického hľadiska z jeho pohľadu mal urobiť obžalovaný ako vodič všetko preto, aby pred tou prekážkou zastavil alebo sa o to aspoň pokúsil, teda intenzívne brzdiť v šmyku a na vozovke by potom museli zostať brzdné stopy. Iný pohľad z jeho strany ako konzultanta, ak by ho zastavoval policajt, teda ak by to rozpoznal alebo mal rozpoznáť, že je to policajt, potom sa ne bavíme o náhlom intenzívnom, ale o normálnom znižovaní rýchlosti, teda zhruba s polovičným maximálnym brzdným spomalením. To prvé, to intenzívne, je pri suchej vozovke, tam dupne vodič na brzdy a ide do šmyku, kde je riziko, že stratí kontrolu nad vozidlom a to v tom druhom prípade, pri neintenzívnom brzdení, je to vozidlo plne ovládateľné až do zastavenia. Posledná vec, ktorú uviedol, že musí povedať. Vieme, že prebehla reakcia vodiča, že prebehol vyhýbací manéver, ale jednak z pohybu vozidla, ale ani zo spisu nemá dosť podkladov na to, aby vedel vyhodnotiť, prečo vodič radšej zvolil intenzívne vyhýbanie vľavo a nie brzdenie, nebola napr. robená skúška technického stavu brzdovej sústavy. Vieme však určite, že vozidlo by na tej dráhe, tých 90 metrov, vedelo zastaviť aj pri intenzívnom, aj neintenzívnom spomalení. Pracoval pri konzultácii aj s fotodokumentáciou z ohliadky z miesta, kde je zrejme, kde aj zastavilo vozidlo a podľa dostupných sietí je to cca 20 metrov od miesta, kde vstupoval policajt do vozovky, je to vjazd a výjazd pred budovou potravín. Na otázku na akú najkratšiu vzdialenosť vedel bezpečne zastaviť obžalovaný, konzultant uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, urobiť to, pretože na to nie je dosť objektívnych podkladov. Bavíme sa o reakčnej dobe 1 sekunda, to je reakčná doba plne sústredného vodiča na premávku alebo situáciu v cestnej premávke. Ak by sa na vozovke nachádzali brzdné stopy, spätným prepočtom by vedel prepočítať celú trajektoriú pohybu vozidla a teda aj ten reakčný čas, kedy skutočne začal vodič reagovať. Aj podľa výpovedí obžalovaného a svedka poškodeného a ďalších svedkov by bolo potrebné pracovať s dvoma alternatívami. Z toho čo však máme k dispozícii vie, že tam bola reakcia, tá jedna sekunda, tu znova, ale okrajovo len v nejakých mantineloch, z dostupných materiálov vie určiť najneskorší možný okamih aj vzdialenosť pred tým miestom, kedy vozidlo vybočilo do ľavého jazdného pruhu z dôvodu, aby zabránilo zrážke s policajtom. Orientačne by to bolo asi 1,20-1,30 sekundy, a vzdialenosť by mohla byť zhruba 20 metrov, na ktorej by urobil vyhýbací manéver. Máme zadokumentované, kde to vozidlo zastavilo, kde vstupoval policajt, tak zhruba to aj vychádza tých 20 metrov plus mínus. Tam by sa musela ešte dopočítavať dráha, kde sa zaradil do pravého jazdného pruhu až po miesto, kde na pravom okraji zastavil.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria C.. T. V. vykonala vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, pričom zo záverov posudku č. 95/2020 vyplýva, že u obžalovaného konštatovala, že tento v čase spáchania skutku, ani toho času, netrpí na žiadnu duševnú poruchu alebo chorobu v zmysle psychózy. U obžalovaného inde o nevyrovnaný vývin osobnosti pri poklese rozumových schopností do pásma mentálnej subnormy. Obžalovaný v čase spáchania skutku s ohľadom na jeho mravnú a intelektovú vyspelosť bol schopný chápať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. V ďalšom uviedla, že aktuálny zdravotný stav obžalovaného je stabilizovaný, tento neužíva žiadne lieky a aj napriek nižšiemu intelektu je schopný správne chápať zmysel trestného konania. K otázke pobytu obžalovaného na slobode uviedla, že keďže obvinený nie je duševne chorý, z hľadiska psychiatrického jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, preto nie je indikovaná žiadna forma ochranného psychiatrického liečenia. Znalkyňa tiež uviedla, že konzum alkoholu obžalovaným nevykazuje známky chorobného návyku, či závislosti. Ochranné protialkoholické ani protitoxikomanické liečenie nie je potrebné. Patickú opitnosť u obžalovaného nezistila. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu závisí od jeho schopnosti stotožniť sa so sociálnymi a právnymi normami tejto spoločnosti.

Príkazom na odňatie veci vyšetrovateľ so súhlasom prokurátorky postupom podľa § 91 ods. 1 Trestného poriadku prikázal odňať obžalovanému osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit, ev. číslo E.-XXXAB, ktorý príkaz bol odôvodnený tým, že toto motorové vozidlo bolo použité na spáchanie vyššie uvedených trestných činov a obžalovaný ho na vyzvanie odmietol dobrovoľne vydať. Skutočností o odňatí veci boli následne zapísané aj do zápisnice o odňatí veci.

K zraneniam poškodeného J.. E. G. boli do konania predložené lekárske správy a to z 27.12.2019, ktorá bola vystavená Vranovskou nemocnicou, a.s., a v ktorej bolo konštatované, že u poškodeného ako pacienta, bolo zistené vyvrtnutie a natiahnutie zápästia, časť bližšie neurčená, pričom o pôvode a spôsobe zranenia poškodený ako pacient udal, že mu bolo spôsobené v uvedený deň pri výkone služby, keď bol zachytený spätným zrkadlom unikajúceho motorového vozidla, ktoré spätné zrkadlo mu narazilo do ľavého zápästia a odvtedy mal opuch a bolesti. Predbežnú dobu liečenia lekár stanovil do siedmich dní. Odporučil liečbu ako aj prípadnú kontrolu na chirurgickej ambulancii.

C.. W.. C. V., praktický lekár pre dospelých, v konečnej lekárskej správe zo dňa 08.01.2020 uviedol, že u poškodeného bolo zistené podvrtnutie zápästia vľavo, pričom k spôsobu vzniku poranenia uviedol, že sa jednalo o úder do ľavého zápästia, s tým že vyjadrenia zranenej osoby a lekára boli totožné. Podľa rozsahu a charakteru zranenia toto hodnotil ako ľahké, ktoré si nevyžadovalo práceneschopnosť. Trvalé následky zanechané úrazom lekár nepredpokladal.

Záznam dopravnej nehody bol vyhotovený dňa 27.12.2019 a to podľa § 69 Zákona o policajnom zbore, s tým že miestom nehody bola obec Nižný Kručov a to komunikácia - cesta III. triedy č. 3617. Záznam obsahuje opisanie udalostí ako aj uvedenie jednotlivých ustanovení Zákona o cestnej premávke, ktoré boli porušené ale aj právnu kvalifikáciu konania vodiča - obžalovaného a to marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Ďalej zo záznamu vyplýva, že účastníkom dopravnej nehody bolo vozidlo Škoda Favorit, ev. číslo E.-XXXAB, ktorého vlastníkom je obžalovaný, u ktorého bola vykonaná aj dychová skúška s negatívnym výsledkom. Ako prepravovaná osoba, spolujazdec, bola uvedená matka obžalovaného, S. B.. Ďalším účastníkom dopravnej nehody bol policajt a to poškodený E. G., ktorý utrpel ľahkú ujmu na zdraví.

Miesto cestnej dopravnej nehody bolo aj ohliadnuté a z ohliadky bola spísaná zápisnica a to dňa 27.12.2019. Zápisnica obsahuje údaje kedy a komu bola nehoda oznámená a teda v uvedený deň na operačné stredisko ako aj miesto nehody. Pod bodom I. situácia na mieste zo zápisnice vyplýva, že sa jednalo o priamy úsek cesty, ktorý bol suchý, neznečistený, že boli nesťažené poveternostné podmienky, rozhládové podmienky boli dobré a viditeľnosť nebola znížená vplyvom poveternostných podmienok. V ďalšom zápisnica obsahovala údaje o účastníkoch dopravnej nehody a teda o obžalovanom, o spolujazdkyni - jeho matke, ako aj poškodenom. Bod II. obsahoval opis stôp s uvedením aké stopy boli zaistené a to vrátane ulomeného skla a držiaka vonkajšieho spätného zrkadla, s tým že tieto stopy boli aj zaistené fotograficky. Súčasťou zápisnice bol náčrtok miesta dopravnej nehody zachytávajúci predmetnú cestu s vyznačením smerom na obec Komárany a Vranov nad Topľou, miesto kde sa nachádzalo motorové vozidlo obžalovaného ako aj situovanie budovy Coop Jednota.

Z predmetnej ohliadky bola vyhotovená fotodokumentácia a to v počte 32 záberov, ktoré zábery zachytávali situáciu na mieste dopravnej nehody, vrátane miesta dopravnej nehody.

Z evidenčnej karty vozidla je zrejmé, že vlastníkom motorového vozidla Škoda Favorit 135 Lux EČ E. XXXAB VIN P. je obžalovaný.

Podľa rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Vranov nad Topľou č. ORPZ-VT-ODI2-151/2019-P zo dňa 13.11.2019 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), písm. k), písm. l) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znaní neskorších predpisov, keď porušil ustanovenia v rozhodnutí uvedených paragrafov zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a to za spáchanie priestupku zo dňa 15.07.2019, kedy počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom a taktiež nereagoval na vodičovi dané znamenie na zastavenie vozidla rozsvietením nápisu STOP na služobnom cestnom motorovom vozidle ale aj svetelného výstražného zariadenia za prerušovaného zvukového signálu a taktiež nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, dňa 7.8.2019 za priestupok, že jazdil na bicykli bez riadne upevnenej

prilby na hlave, dňa 12.9.2019 taktiež viedol motocykel bez riadne upevnenej prilby a nemal pri sebe žiadne doklady, pričom bolo zistené, že má zadržaný vodičský preukaz a rovnako aj dňa 31.10.2019 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou na osobnom motorovom vozidle Škoda Favorit, ktoré viedol po ulici Čemernianskej vo Vranove nad Topľou, pričom hliadkou bolo zistené, že má zadržaný vodičský preukaz. Obžalovanému ako obvinenému z priestupku bola v tomto konaní uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.12.2019. Obžalovanému bolo podľa doručenky doručené dňa 2.12.2019 a predvolanie na toto konanie obžalovaný prevzal osobne dňa 11.11.2019.

Zápisy o dychovej skúške u obžalovaného zo dňa 27.12.2019 preukazujú, že u obžalovaného nebola nameraná žiadna hladina alkoholu v dychu.

Spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vyčíslila uplatnený nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému J.. E. G. v podaní zo dňa 18.2.2020 v celkovej sume 25,67 eur s uvedením nákladov za jednotlivé položky.

Obec T. vo svojej správe uviedla, že obžalovaný býva so svojou matkou S. B. a starou matkou S. B.. Jeho rodičia sú rozvedení. Majetkové pomery sú skromné, nakoľko obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný. Hlavným zdrojom príjmu rodiny je dôchodok starej mamy obžalovaného. V ďalšom starostka obce uviedla, že už niekoľko rokov eviduje opakované sťažnosti občanov obce na neprispôsobivé, arogantné a neprirodzené správanie obžalovaného. Tieto problémy riešili už aj jej predchodcovia, spory so susedmi riešili aj niekoľkokrát do týždňa. V súčasnosti so zástupcami Správy ciest riešila aj situáciu, kedy množstvo cestných stĺpikov, aj iných značiek, z obecného pozemku zadržali po tom, čo ich tam obžalovaný osadil. Tieto značky boli označené ako majetok Správy ciest. Na obžalovaného pribúdajú sťažnosti od susedov, napr. že začal manipulovať s obecným rigolom, že ho obkopoluje, narúša jeho štruktúru, že svoju zbernú nádobu na TKO osádza a reťazou pripevňuje pred rodinný dom susedov, čím ich obmedzuje. Obžalovaný na to reaguje posmeškami. V ďalšom uviedla, že opakovane evidovala pripomienky občanov, že smerom z obce Komárany na obec Jastrabie sa nenachádzajú skoro žiadne cestné stĺpiky, lebo ich zrejme opäť odcudzil obžalovaný, ktorý ich potom neprirodzene osádza na verejnom priestranstve pred svojím domom. Opakovane obžalovaného vyzývala, aby od takého konania upustil, on však vôbec nespolupracoval, ignoroval skutočnosti a v prípade ak so zamestnancami obce boli stĺpiky zobrať, správal sa agresívne, viackrát preto asistovala polícia, následne stĺpiky opäť osádza. V tejto súvislosti prosila o súčinnosť aj predajcov značiek, aby ich obžalovanému nepredávali, lebo obžalovaný im klamal, že je zamestnancom správy ciest. Samotná správa ciest so sídlom vo Vranove eviduje opakované problémy s obžalovaným a to kvôli opakovaným krádežiam dopravných značiek. V poslednej dobe obžalovaný začal stĺpiky zabetónovávať a keď sa k nim priblížili zamestnanci obce, správal sa agresívne, preto museli kontaktovať políciu. Taktiež uviedla, že ho niekoľko krát videli ako jazdí na motorovom vozidle, hoci sa domnievajú, že na to nemá oprávnenie.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca vo svojej správe k osobe obžalovaného uviedol, že na výkon trestu odňatia slobody nastúpil zo slobody 30.12.2019. Pričom správanie a vystupovanie počas pobytu v uvedenom ústave bolo na požadovanej úrovni, nedovolené činnosti sa nedopustil, konflikty nevyvolával a disciplinárne potrestaný nebol. Bol zaradený do oddielu špecializovaného zaobchádzania, pričom proces adaptácie na podmienky výkonu trestu prebiehal bez problémov, jeho správanie bolo na požadovanej úrovni. Interpersonálnych vzťahoch konflikty nevyvolával, k príslušníkom sa správal slušne, authority rešpektoval. Denný režim a ústavný poriadok neporušil. Nedovolené činnosti sa nedopustil. Nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, v oblasti voľnočasových oddielových aktivít sa výraznejšie neprejavil. Kontakt s primárnou rodinnou udržiaval len formou korešpondencie, nárok na návštevy si neuplatnil.

Z výpisu z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenie bolo obžalovanému udelené 3.9.2015. Taktiež z nej vyplývajú skutočnosti ohľadom vyššie uvedených rozhodnutí o uložených zákazoch činností či už v priestupkovom konaní alebo súdom. Taktiež má obžalovaný v evidenčnej karte evidované záznamy o priestupkoch a trestných činoch. Pokiaľ sa týka priestupkov, týchto má evidovaných 29, teda všetko sú to priestupky na úseku cestnej dopravy, ktorých sa dopustil ako vodič motorového vozidla

(nepoužitie bezpečnostných pásov, osvetlenie vozidiel, jazda bez reflexných prvkov) ale aj nemotorového vozidla (cyklista alebo vodič motorového vozidla s konštrukčnou rýchlosťou prevyšujúcou

45 km/hod. - nesplnenie povinnosti chrániť si hlavu prilbou, spôsob jazdy na bicykli, nesplnenie povinnosti chrániť si zrak), ktoré boli prevažne riešené v blokovom konaní pokutami.

Tieto priestupky sa premietli aj do výpisu z evidencie priestupkov, v ktorej má obžalovaný evidované aj priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (17.10.2019 a 13.5.2019), kedy bránil vo výkone práce pracovník Slovenskej správy ciest tým, že sa staval za pracovné stroje a tým bránil v ich bezpečnom užívaní a to aj napriek výzvam a upozorneniam, aby z pracoviska odišiel.

Obžalovaný má v registri trestov za dobu od roku 2012 šesť záznamov, pričom tri odsúdenia sú zahladené. Ostatné v registri trestov uvedené odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/47/2019 zo dňa 20.12.2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov. Obžaloba bola v tejto veci podaná postupom podľa § 204 Trestného poriadku a teda v tzv. superrýchlom konaní. Výsluch bol pre sudcom vykonaný dňa 20.12.2019, aj za prítomnosti obhajcu obžalovanému, kedy bol vydaný aj trestný rozkaz a obžalovanému doručený, pričom obžalovaný sa vzdal práva podať odpor ako aj ďalšie oprávnené osoby a trestný rozkaz nadobudol v ten deň aj právoplatnosť a vykonateľnosť. Obžalovaný bol následne prepustený zo zadržania a prokurátor zbral späť návrh na vzatie obvineného do väzby.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/59/19 zo dňa 16.09.2019 bol obvinený uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozenia prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého súd podmienienečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 rokov do 17.09.2022.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. OT/44/2020 bol obžalovanému za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého skutku sa obžalovaný dopustil dňa 18.9.2020, rozsudkom zo dňa 22.6.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/23/2021 zo dňa 15.12.2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 36 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2021. Trestný rozkaz, ktorým bolo pôvodne v tejto veci rozhodnuté, bol obžalovanému doručený dňa 21.9.2020, následne bol obvineným podaný odpor a vo veci bolo rozhodnuté uvedeným rozsudkom v spojení s uznesením krajského súdu.

Voči obžalovanému je však na Okresnom súde Vranov nad Topľou vedené aj ďalšie konanie a to pod sp. zn. 13T/38/2021 a to pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžaloba bola podaná na tom skutkovom základe, že dňa 16.01.2021 v čase asi o 11:15 hod. viedol po štátnej ceste 3612 v smere od obce Sol', okres Vranov nad Topľou smerom k obci Komárany, okres Vranov nad Topľou osobné motorové vozidlo Škoda Octavia ev. č: VT 976 CZ, pričom pred prichádzajúcou policajnou hliadkou jazdiacou na motorovom vozidle označenom k príslušnosti PZ, vozidlo odstaviť za obcou Sol' na krajnici, pričom bol hliadkou polície PZ kontrolovaný, cez operačné stredisko PZ bolo zistené, že vodičský preukaz má zadržaný, teda viedol vozidlo napriek tomu, že mal rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou číslo ORPZ-VT-OD12-151/2019 zo dňa 13.11.2019, právoplatným dňa 18.12.2019, (vrátane ORPZ-VT-OPP3-333/2019-P) uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov, do 18.02.2021, trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/47/2019 zo dňa 20.12.2019, právoplatným dňa 20.12.2019, trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, teda do 20.06.2021 a rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou číslo ORPZ-VT-OD12-297/2019-P zo dňa 21.08.2020, právoplatným dňa 05.10.2020, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu na dobu 24 mesiacov, teda do 05.10.2022 a že v presne nezistenom čase, v období od 14.10.2020 do 09.00 hod. dňa 23.10.2020 na ceste tretej triedy označenej č. III/3617, na úseku od ulice Mlynská vo Vranove nad Topľou až obec Jastrabie nad Topľou, okres Vranov nad Topľou nezisteným spôsobom odcudzil 26 cestných stĺpikov, 6 ks značiek z mostov a 2 smerové dosky typu Z4a, ktoré boli umiestnené na tomto úseku cesty, čím pre Správu a Údržbu ciest Prešovského samosprávneho

kraja so sídlom Jesenná 14, Prešov, IČO:37 936 859, spôsobil škodu vo výške najmenej 383,58 eur. Rozsudok v tejto veci bol vyhlásený dňa 30.3.2022.

Zo spisov, resp. rozhodnutí týkajúcich sa skorších odsúdení obžalovaného súd poukazuje na to, že v konaní pod sp. zn. 12T/19/2014, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. V konaní pod sp. zn. 10T/73/2015 bol taktiež uznaný za vinného z prečinu krádeže, ktorého sa mal dopustiť aj so svojou matkou S. B.. Napokon v konaní pod sp. zn. 13T/59/2019 bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

K zločinu útoku na verejného činiteľa súd uvádza.

Zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. a) trestného zákona sa dopustí, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a ak spácha čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.

Policajt v službe je povinný v medziach zákona o Policajnom zbore vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania (§ 9 ods. 1 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov).

Policajt je teda oprávnený zastaviť motorové vozidlo iba v prípade, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. Zastavenie vozidla nemôže byť bezdôvodné, vykonané iba preto, že právne predpisy oprávnenie policajta dať pokyn na zastavenie vozidla upravujú. V konečnom dôsledku pokyn policajta na zastavenie vozidla je služobným zákrokom, teda zákon ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorej zasahuje do základných práv a slobôd osoby (§ 9 ods. 3 Zákona o Policajnom zbore).

Policajt je jednou z oprávnených osôb, ktorá môže dávať pokyny na zastavenie vozidla. Policajt môže vozidlo zastaviť niektorým zo spôsobov a to zdvihnutím ruky, zdvihnutím zastavovacieho terča alebo svetielom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým pohybuje v hornom polkruhu.

Znamenie na zastavenie vozidla musí policajt dávať včas, zreteľne a s ohľadom na okolnosti cestnej premávky, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby sa neohrozila bezpečnosť cestnej premávky.

Je povinnosťou policajta svoj úkon na zastavenie vozidla vykonať jasne a zreteľne, aby bolo vodičovi zastavovaného vozidla jednoznačne zrejmé, že ho zastavuje.

Z československej judikatúry súd poukazuje na rozhodnutie R 4782/1933, z ktorého cituje: „Vodič, ktorý v úmysle, aby pôsobil na výkon právomoci úradného orgánu zamieri idúcim vozidlom proti tomuto orgánu, spácha čin so zbraňou. Zbraňou sa nerozumie len zbraň v technickom slova zmysle, ale je nutné pod týmto pojmom rozumieť každý predmet, ktorý je spôsobilý zvýšiť nebezpečenstvo pre telesnú integritu napadnutého a zosilniť tak útok proti telesnej integrite, teda urobiť útok proti telu dôraznejším. Pretože podľa skutkových zistení použil obžalovaný idúce vozidlo proti službukonajúcemu policajtovi v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci, ktorá bola vykonávaná oprávnene, aby policajt neprekážal a obžalovaný mohol voľne vozidlom odísť, spáchal trestný čin so zbraňou.“

Z judikatúry Najvyššieho súdu SR na rozhodnutie R 39/2013, v zmysle ktorého, pokiaľ páchatel použije proti verejnému činiteľovi ako prostriedok fyzického nátlaku motorové vozidlo s úmyslom pôsobiť na výkon jeho právomoci, možno za splnenia ďalších zákonných podmienok jeho konanie posúdiť ako trestný čin násilia proti verejnému činiteľovi. K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu útoku na verejného činiteľa sa nevyžaduje, aby došlo k ujme na zdraví dotknutého verejného činiteľa. Preto je irelevantné, že páchatel vyvinul s vozidlom použitým proti verejnému činiteľovi len nepatrnú rýchlosť, ktorá objektívne nebola spôsobilá prívodiť vznik ujmy na zdraví, pokiaľ aj takéto konanie ovplyvnilo

priebeh výkonu právomoci verejného činiteľa, napr. keď páchatel vozidlom išiel proti zakročujúcemu policajtovi tak že vozidlom do neho opakovane narazil a tým ho prinútil ustúpiť.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak ako sú uvedené v skutkovej vete vyhláseného rozsudku a za preukázané to mal najmä z výpovede svedka-poškodeného J. E. G., ale aj svedka W. I. Y.T., ktorí obaja tvorili hliadku polície. Obaja svedkovia zhodne uviedli, za akých okolností a akým služobným postupom sa dňa 27.12.2019 premiestnili do obce Nižný Kručov, kde mali v súčinnosti s inou policajnou hliadkou zastaviť vozidlo, ktoré viedol podľa zistení policajtov vodič s uloženým zákazom činnosti viesť motorové vozidlá, že sa tak stalo na základe oznámenia inou hliadkou, pričom následne to oznámili aj operačnému dôstojníkovi. V ďalšom popísali, aký bol ich postup, kam sa teda svojim motorovým vozidlom premiestnili, kde zaujal aké stanovište a teda W. Y. so služobným motorovým vozidlom v uličke a poškodený pri budove potravín, aj ozrejmil, prečo práve na tomto mieste sa rozhodli, že bude vykonávať zastavovací manéver predmetného motorového vozidla. V ďalšom súd poukazuje na to, že nielen z výpovedí týchto dvoch svedkov- policajtov, ale aj svedka E. a C. mal za preukázané ako boli poškodený a jeho ustrojení a teda, že mali na sebe zelené policajné uniformy, keďže obžalovaný tvrdil, že osoba, ktorá mu vbehla do cesty, bola oblečená v čiernom a pohybovala sa po vozovke, že teda nevedel, že je to policajt.

Svedok-poškodený v ďalšom jednoznačne popísal ako došlo k samotnému skutku a že teda v obci Nižný Kručov zastavoval predpísaným spôsobom predmetné motorové vozidlo, popísal kde stál a teda v strede pravého jazdného pruhu v smere jazdy obžalovaného, pričom obžalovanému dával znamenie na zastavenie vozidla zastavovacím terčom. Tú skutočnosť, že teda poškodený použil zastavovací terč a v tomto kontexte aj skutočnosť, že úkon zastavovania vozidla bol poškodeným ako policajtom riadne vykonaný, mal súd za preukázanú nielen z výpovede poškodeného, ale aj svedkyne C., ktorá uviedla, že policajti mali zastavovací terč. Obžalovaný však tento príkaz poškodeného nerešpektoval, pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez zmeny smeru jazdy, v dôsledku čoho poškodený bol nútený vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom, popísal poškodený, kde stál, kde sa nachádzal priekopa alebo rigol a teda prečo sa nemohol vyhýbať vozidlu týmto smerom.

Z výpovedi svedkov ale aj z fotodokumentácie z ohliadky miesta činu a v neposlednom rade aj zo skutočností, ktoré boli predmetom vyjadrenia odborného konzultanta W. T., mal súd za preukázané, že vzdialenosť, na ktorú poškodený G. ako policajt zastavoval vozidlo a súčasne je to aj vzdialenosť, z ktorej obžalovaný už mohol reagovať na poškodeného, resp. na akúkoľvek prekážku alebo dej, na mieste, kde sa nachádzal poškodený, predstavovala cca 90 metrov, pričom poškodený sám túto vzdialenosť určil na cca 100 metrov. Súd však chce poukázať na to, že nie je úlohou svedka a nie je to často ani v jeho možnostiach, presne stanoviť tú ktorú vzdialenosť. Svedok - poškodený pritom uviedol, že pre dané miesto sa rozhodli práve z dôvodu prehľadnosti na tomto úseku cesty, z ktorého dôvodu sa tam často vykonáva aj meranie rýchlosti. Obžalovaný teda ako vodič motorového vozidla mohol, mal tú možnosť, zbadáť, že na danom mieste sa nachádza osoba, mohol na túto osobu, ktorá vstúpila do jeho jazdného pruhu, reagovať a to bez ohľadu na to, či by sa jednalo o poškodeného G., policajta alebo by sa jednalo o inú osobu, tak ako to tvrdí obžalovaný, jednoznačne obžalovaný ako vodič mohol reagovať na túto osobu. A súd má aj za to, že obžalovaný vnímal, že sa jedná o osobu policajta a jeho tvrdenie, že to bola osoba v čiernom oblečení, ktorá mala v ruke len nejakú tyčku alebo anténu, ktorá skočila do cesty, považuje súd za jednoznačne účelové, aj keď v zhode s touto verziou vyznieva aj výpoveď svedkyne B., matky obžalovaného, no výpoveď tejto svedkyne súd nemôže vyhodnotiť ako úplne tendenčnú, s jediným zámerom a to je pomôcť obžalovanému, synovi.

Z výpovedi aj vyhotovenej fotodokumentácie je tiež zrejmé, že v daný deň boli dobré rozhľadové pomery, bolo viacmenej jasno, slnečno, vozovka bola suchá, takže obžalovanému nič nebránilo pri plnom sústredení vnímať situáciu v cestnej premávke vrátane výskytu osoby v jeho jazdnom pruhu a to policajta, poškodeného G. a reagovať na výzvu na zastavenie, ktorá mu bola poškodeným dávaná. Opätovne súd dáva do pozornosti, že poškodený jasne uviedol, prečo predmetné motorové vozidlo vedené obžalovaným zastavovali a akým spôsobom, pričom neboli povinní mať žiadne reflexné prvky ako na to poukazoval obžalovaný, nakoľko nebola znížená viditeľnosť, ani im to neukladal žiadny interný riadiaci akt v súvislosti s výkonom služobnej činnosti v daný deň.

Obžalovaný si musel byť vedomý toho, že jazdí motorovým vozidlom v čase, kedy mu bol uložený zákaz takejto činnosti, k čomu sa súd vyjadrí v ďalšom v súvislosti s prečinom marenia výkonu úradného

rozhodnutia. Ale súd tiež dáva do pozornosti ako obžalovaný aj jeho matka popísali, čo urobili, keď počas cesty z miesta bydliska do Vranova nad Topľou stretli policajné auto, keď obaja uviedli, že následne s ich autom, ktoré viedol obžalovaný, zašli do uličky, či dvora a určitý čas tam vyčkali. Už samotné toto konanie, táto reakcia podľa súdu preukazujú, že obžalovaný si musel byť vedomý tej skutočnosti, že koná niečo, čo nesmie, resp. je mu zakázané, teda že koná nezákonne, ináč by nemal dôvod na taký postup, ktorý zvolil. Ak by súd uveril jeho obrane a teda aj v tej časti, že mal za to, že mu majú byť ešte zo súdu doručené nejaké listiny o uloženom zákaze, tak v takom prípade, by nemal dôvod po stretnutí s policajnou hliadkou sa s autom skrývať. Ak obžalovaný, resp. obhajoba vyčíta policajtom, že sa skrývali, tak potom ťažko prijať túto námietku, keď sám obžalovaný práve takto konal, skrýval sa so svojim vozidlom pred policajnou hliadkou za účelom vyhnúť sa polícii a bez stretnutia s ňou sa vrátiť s vozidlom domov.

Nedôvodné sú aj námietky obžalovaného, že policajti majú byť videní. Postup, aký zvolili poškodený a jeho kolega pri zastavovaní vozidla, sú typickou policajnou prácou, určitým druhom taktiky, nemožno požadovať do polície obžalovaným prezentované, „majú byť videní“, to by v určitom rozsahu a pri niektorých činnostiach políciu, resp. činnosť a postup samotných policajtov, znefunkčnilo. Tie okolnosti, ako sa policajti, resp. hliadky rozmiestnili, kto zostal v aute a kde bolo auto zaparkované, to je v celom rozsahu na zvážení a posúdení samotných policajtov vykonávajúcich služobnú činnosť. No opätovne súd poukazuje na to, že úkon ktorý vykonával poškodený G., bol úkonom policajta, tento vykonával predpísaným spôsobom pri výkone právomoci vyplývajúcej mu z príslušných ustanovení Zákona o Policajnom zbore.

Pri tomto úkone zastavenia vozidla, ako už súd uviedol vyššie, nepochybne mohol byť poškodený obžalovaným videný a to vrátane tej skutočnosti, že úkon vykonáva policajt, riadne ustrojený a predpísaným spôsobom.

Pokiaľ sa týka manévru, ktorým sa obžalovaný mal s vozidlom vyhnúť poškodenému vľavo, je súdu ťažko posúdiť, prečo tak konal. No je nepochybné, že obžalovaný si bol vedomý toho, že mu bol uložený zákaz činnosti a to v konaní sp. zn. OT/47/2019, v ktorom bol podaný aj návrh na vzatie obvineného do väzby, ktorý prokurátor zobrať späť pri vylúčení obvineného na súde dňa 20.12.2019, len na základe toho, že obžalovaný sa v uvedenom konaní priznal a trestný rozkaz, ktorým mu bol uložený aj trest odňatia slobody nepodmienečne, bol právoplatný a vykonateľný a do výkonu trestu mal obžalovaný nastúpiť ihneď po Vianociach a Novom roku. V tomto konaní bol obžalovaný zadržaný, umiestnený v cele policajného zaistenia. Aj znalkyňa konštatovala, že obžalovaný chápal zmysel trestného konania, že nebola u neho vymiznutá ani vôľová ani vedomostná zložka konania, teda si musel byť vedomý toho, aké prípadné dôsledky z jeho konania, ktorého sa dopúšťal, keď viedol vozidlo v čase uloženého zákazu takúto činnosť vykonávať, môžu z toho plynúť a to vrátane jeho zadržania a prípadného väzobného stíhania, resp. až výkonu už uloženého trestu. A to si musel uvedomovať nielen obžalovaný ale aj jeho matka, ktorá sa s ním vo vozidle nachádzala. Zrejme predpokladal, že týmto jeho vyhýbacím manévrom sa policajtom vyhne, že prejde bez zastavenia a že celá táto situácia sa určitým spôsobom vyrieši. Jednoznačne však má súd za preukázané, že obžalovaný nemal v úmysle na znamenie policajta - poškodeného vozidlo zastaviť, že príkaz na zastavenie vozidla dávaný mu policajtom predpísaným spôsobom nerešpektoval a v jazde pokračoval, pričom poškodený bol v dôsledku tohto jeho konania zasiahnutý spätným zrkadlom vozidla a bol nútený odskočiť a na tejto skutočnosti nemení nič ani tá skutočnosť, že následne vozidlo obžalovaný zastavil.

Opätovne súd poukazuje na to, že najmä rozhľadové pomery a vzdialenosť policajta, umožňovali obžalovanému správne a včas pri správnej reakcii vozidlo pred miestom, kde došlo ku kolízii s poškodeným zastaviť. Obžalovaný ako vodič riadne a včas reagoval, ako vodič musí poznať príslušné predpisy týkajúce sa nielen vedenia vozidla, ale aj zastavovania vozidla, preto bol povinný príkaz policajta na zastavenie rešpektovať. V tomto kontexte nemožno poukazovať na mentálnu úroveň obžalovaného, lebo ak by súd takýto úzus prijal, potom by bolo potrebné v prvom rade riešiť otázku, či obžalovaný môže byť držiteľom vodičského oprávnenia a teda zhodnotiť, v akom rozsahu je jeho mentálna úroveň znížená a či má, resp. nemá vplyv aj na spôsobilosť byť držiteľom vodičského oprávnenia.

Ešte raz súd udáva, že obrana obžalovaného bola nedôveryhodná a súd jej neuveril.

K právnej kvalifikácii obžalovaného závažnejším spôsobom konania - so zbraňou súd v prvom rade poukazuje na vyššie citované ustanovenia § 122 Trestného zákona, ktoré pojednáva o tom, čo je zbraňou a súd má za to, že práve v tejto súvislosti konania obžalovaného bol tento predpoklad splnený a teda, že obžalovaný pôsobil na výkon právomoci verejného činiteľa so zbraňou. Obžalovaný sedel vo vozidle, sám bol týmto vozidlom istým spôsobom chránený, ale súčasne vozidlo obžalovaným vedené pôsobilo na telesnú integritu poškodeného celou svojou silou, keďže je nepochybné, že vozidlo vzhľadom na svoju hmotnosť, konštrukciu a silu, je spôsobilé vyvinúť určitú intenzitu vo vzťahu k človeku.

Preto súd ešte raz uvádza, že mal za preukázané, že obžalovaný nechcel svojim motorovým vozidlom na výzvu na zastavenie dávanú mu príslušníkom polície zastaviť, lebo si bol vedomý následkov, ktoré z toho, že viedol toto motorové vozidlo v čase, kedy mu bol uložený trest zákazu takúto činnosť vykonávať, pričom poškodený ako policajt jednoznačne vykonával právomoc ako verejný činiteľ (§ 128 ods. 1 Trestného zákona) a na zastavenie vozidla existoval zákonný dôvod a to poznatok o tom, že vozidlo vedie osoba, ktorá má zákaz takúto činnosť vykonávať, čím sa táto osoba dopúšťala trestného činu a poškodený ako policajt vykonával služobný zákrok predpísaným spôsobom a takto obžalovaný, keď nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla, týmto pokračoval v jazde, v dôsledku čoho bol poškodený nútený ustúpiť a došlo súčasne k jeho zraneniu v dôsledku kolízie zápästia ľavej ruky s pravým spätným zrkadlom vozidla, obžalovaný takto konal v priamom úmysle (§ 15 ods. 1 Trestného zákona).

Pokiaľ sa týka prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia súd uvádza.

Trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdu alebo iného orgánu verejnej moci v zákonom vymedzených oblastiach.

Maríť alebo podstatne sťažovať výkon rozhodnutia znamená, že rozhodnutie v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonávané a vykonať ho nie je možné alebo len s veľkými obtiažami, resp. za podstatne sťažených podmienok. Formy marenia alebo podstatného sťažovania výkonu rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 348 pod písmenami a) až l).

Vykonávať činnosť, ktorá bola zakázaná, znamená nerešpektovať rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti alebo štátneho orgánu v správnom konaní, napr. v konaní o priestupku podľa Zákona o priestupkoch.

Jednotlivé, vo výroku uvedené rozhodnutia, ktorými boli obžalovanému uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, súd uviedol vyššie. Teda je nepochybné, že obžalovaný si musel byť vedomý toho, že má uložený zákaz činnosti a že vozidlo viedol v čase uložených zákazov a teda konal v priamom úmysle (chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom - § 15 ods. 1 písm. a) Trestného zákona).

Neobstojí obrana obžalovaného, že mu malo byť domov ešte niečo v súvislosti s uloženým zákazom činnosti vo veci sp. zn. 0T/47/219 doručené domov. Súd podrobne vyššie popísal, o aké konanie sa vo veci sp. zn. 0T/47/2019 jednalo, že teda v deň výsluchu po podaní obžaloby bol obžalovanému doručený aj trestný rozkaz, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Pokiaľ sa týka priestupkového konania, v ktorom mu bol uložený zákaz činnosti, tu tiež súd poukazuje na to, že obžalovanému bolo rozhodnutie riadne doručené a marenia výkonu úradného rozhodnutia sa vo vzťahu tomuto konaniu dopustil už aj v konaní pod sp. zn. 0T/47/2019. Ak by si obžalovaný nebol vedomý, že má uložené zákazy činnosti, prečo by potom v dôsledku toho, že stretol policajné auto urobil taký manéver, ako je ukrytie sa v dvore cudzieho rodinného domu, vyčkávanie a až následne vrátenia sa na vozovku. Skutočnosť o tom, že obžalovaný v čase skutku mal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá potvrdila aj matka obžalovaného, svedkyňa S. B., ktorá s obžalovaným bola vo vozidle.

Obžalovaný teda vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie štátneho orgánu ako aj súdu o zákaze takejto činnosti, preto ho súd uznal za vinného z tohto prečinu.

Súd odmietol vykonať obhajobou navrhnuté dôkazy - rekonštrukcie činu, správa zo SHMÚ nakoľko sa týka okolností, ktorú možno zistiť inými dôkazmi a to najmä výpoveďami zúčastnených osôb ale aj zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody a z nej vyhotovenej dokumentácie a teda, aké boli rozhládové pomery, povrch vozovky, ale zrejmé sú aj rozhládové pomery, keďže fotodokumentácia zachytáva pohľady jednak zo strany vodiča - obžalovaného, ale aj opačne, z mieste, kde stál poškodený po miesto na zákrute, po ktorej prichádzal obžalovaný, ale k výhľadovým pomerom sa bližšie vyjadril aj odborný konzultant a v neposlednom rade na danom úseky do času skutku mohlo dôjsť aj k takým zmenám, v dôsledku ktorých by či už samotný úkon alebo jeho závery boli neobjektívne. Vykonané dôkazy v celom rozsahu postačovali na jednoznačný záver súdu vo vzťahu k rozhládovým pomerom a situácii v cestnej premávky v čase skutku.

K uloženým trestom súd uvádza.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, miera zavinenia,

pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy.

Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a pokiaľ sa týka priťažujúcich okolností, musel mu súd pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže ukladal trest za viac trestných činov, teda za dva a to za zločin útoku na verejného činiteľa a za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Taktiež súd pričítal priťažujúcu okolnosť podľa písm. m), teda že už bol obžalovaný odsúdený a to berúc do úvahy jeho skoršie odsúdenia, u ktorých nenastali účinky zahľadania (sp. zn. 10T/73/2015 a 13T/59/2019) a neboli povahy, žeby na ne bolo možné neprihliadať. Pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 0T/47/2019 na toto súd pri posudzovaní priťažujúcich okolností nemohol prihliadať, nakoľko toto je zákonným znakom skutkovej podstaty v skutku 1., nakoľko obžalovaný maril výkon tohto rozhodnutia nerešpektovaním uloženého zákazu činnosti a teda by to bolo v rozpore s ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k odsúdeniu pod sp. zn. 0T/44/2020 zasa súd ukladal súhrnný trest, nakoľko obžalovaný sa skutku zo dňa 27.12.2019 dopustil pred oznámením rozhodnutia v uvedenej veci, keď vydaný trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 21.9.2020, kedy nastali účinky doručenia trestného rozkazu a v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona účinky vyhlásenia rozsudku, na čo nemala vplyv ani tá skutočnosť, že došlo následne k zrušeniu trestného rozkazu v dôsledku podaného odporu obžalovaným, no v ďalšom priebehu konania došlo k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin zo dňa 18.9.2020 a to vyššie uvedeným rozsudkom v spojení s uznesením krajského súdu.

Teda súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za trestný čin najprísnejšie trestný, ale aj podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže ukladal súhrnný trest aj za skutok z konania sp. zn. 0T/44/2020, pričom jeden z trestných činov je zločin a boli spáchané dvoma skutkami a to dňa 18.9.2020 a 27.1.2019, aj keď pri ústnom odôvodnení súd uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia nepostupoval.

Najprísnejšie trestný je zločin útoku na verejného činiteľa a súd ukladal trest pri trestnej sadzbe podľa ods. 2 § 323, ktorá je tri až osem rokov. Pre prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia je trestná sadzba trestu odňatia slobody na odseku 1 až na dva roky.

Teda súd ukladal trest pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvyšoval dolnú hranicu o 1/3 z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby (60 mesiacov), 1/3 potom predstavuje 20 mesiacov, teda zvýšená dolná hranica po úprave predstavuje 56 mesiacov, t.j. 4 roky a 8 mesiacov.

Horná hranica po úprave podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona predstavovala pri zvýšení o jednu tretinu najprísnejšie trestného (32 mesiacov) 10 rokov a 8 mesiacov (128 mesiacov).

Obžalovanému súd uložil v zmysle zásad na ukládania trestov trest odňatia slobody pri dolnej hranici vo výmere 5 rokov nepodmienečne.

Súčasne súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/44/2020 v spojení s uznesením krajského súdu.

Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil skutku počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci sp. zn. 13T/59/2019, ktorá plynula od 17.9.2019 a mala plynúť do 17.9.2022 (neplynula však počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 0T/47/2019 a

OT/44/2020 a následne počas väzby vo veci sp. zn. 13T/38/2021). V konaní pod sp. zn. 13T/59/2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd mal súčasne za to, že účel trestu nemožno dosiahnuť ani žiadnym z do úvahy prichádzajúcich alternatívnych trestov (domáce väzenie) a to vzhľadom na vyššie uvedené jednak o osobe obžalovaného ale aj berúc do úvahy, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale taktiež len niekoľko dní potom, čo bol odsúdený v konaní sp. zn. OT/47/2019 (skutok 27.12.2019 a superrýchle konanie vo veci sp. zn. OT/47/2019 - 20.12.2019) a keďže ukladal súhrnný trest aj za skutok z konania sp. zn. OT/44/2020, toho sa dopustil dňa 18.9.2020, krátko po vykonaní nepodmienečného trestu vo veci sp. zn. OT/47/2019, ktorý vykonával od 30.12.2019 do 30.6.2020.

Obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v tejto veci (27.12.2019) vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, vo veci sp. zn. OT/47/2019 bol vo výkone až od 30.12.2019 do 30.6.2020, kedy súd po podaní návrhu na vzatie do väzby obžalovaného v tejto veci nariadil výkon trestu vo veci OT/47/2019, ktorý výkon mal prednosť pred výkonom väzby. Podľa úpravy vonkajšej diferenciacie výkonu trestu v jednotlivých stupňoch stráženia v zmysle zákona NR SR č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, v ústave s minimálnym stupňom stráženia odsúdení majú povolený pohyb vo vymedzených priestoroch ústavu, zaraďujú sa do práce na pracoviská mimo ústavu a v súvislosti s plnením pracovných úloh pre potreby ústavu možno povoliť voľný pohyb aj mimo ústavu, teda je nepochybné, že v rámci výkonu trestu bude možnosť v rámci programu zaobchádzania s tým ktorým odsúdeným, ktorý program je súhrn aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primerané správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v dotknutom zákone ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov, aj na činnosť s obžalovaným, keďže aj znalkyňa konštatovala, že prognóza vývoja jeho osobnosti bude závisieť od jeho schopnosti stotožniť sa so sociálnymi a právnymi normami spoločnosti.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatelovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal. Nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti, v súvislosti s výkonom ktorej sa páchatel dopustil trestnej činnosti, osobitne pokiaľ konkrétne okolnosti prípadu a najmä funkcia generálnej prevencie trestu uloženie zákazu činnosti budú vyžadovať. V danej veci však takéto okolnosti, ktoré by odôvodňovali neukladanie trestu zákazu činnosti, súd nezistil. Naopak súd považoval uloženie takéhoto druhu trestu za nevyhnutné a to vzhľadom na opätovné porušovanie predpisov o cestnej premávke - vedenie motorového vozidla bez toho, aby mal na to obžalovaný oprávnenie berúc do úvahy aj skutočnosti uvedené vyššie ohľadom najmä početnosti spáchaných priestupkov na úseku cestnej premávky, ktoré rozhodnutia obžalovanému ukladali sankciu v podobe zákazu vedenia motorových vozidiel a ale aj skoršie odsúdenie obžalovaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia pod sp. zn. OT/47/2019, v ktorom mu zákaz vedenia motorových vozidiel bol uložený a taktó súd obžalovanému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 48 mesiacov, keď pri určení výmery bral do úvahy aj výmeru uloženého trestu odňatia slobody nepodmienečne, počas ktorej doby výkon trestu zákazu činnosti plynúť nebude.

Keďže obžalovaný sa skutku v tejto veci, ale aj priestupkového konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla Škoda Favorit, ktorého je vlastníkom, súd mal za to, že je na mieste uložiť mu aj trest prepadnutia veci a to podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže sa jednalo o vec použitú na spáchanie trestného činu.

Poškodený J.. E. G. a Krajské riaditeľstvo PZ Prešov nárok na náhradu škody neuplatňovali, preto súd osobitným výrokom nerozhodoval.

Súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody spôsobenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. a to v sume 25,67 eur, ktorá suma predstavuje náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému J.. G., tak ako bola vyčíslená za jednotlivé úkony.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.